

Alžbeta Ondrusová – Slobodová, a Szlovák Nemzeti Színház szólóénekesse

1932. november 19-én született meg a magyarországi Pitvaroson Pavol Ondrus és Judita, született Molnárová (aki a szomszédos Ambró községből származott) lánya, Alžbeta, aki már kisgyermek kora óta gyönyörű hangjával kápráztatta el környezetét.

Ondrusék Pitvaroson a Fő utcán laktak, és szomszédjaik nevei ismerősen csengenek. Rohárék, Kučerákék, Urbančokék, Zelmanék, Šramóék vagy Doválék ma Diószegen élnek. Ehhez nagy mértékben Alžbeta édesapja, Pavol Ondrus is hozzájárult, hiszen az alföldi szlovákok Szlovákiába történő áttelepülésének egyik szervezője volt.

Alžbeta Ondrusová 15 éves kislánként érkezett városunkba családjával együtt 1947-ben. Az ének számára nemcsak kedvtelés volt, de küldetés és hivatás is. Énekelni a Pozsonyi Színművészeti Főiskolán Margita Česányiová és Imrich Godin osztályában tanult. Később Moszkvában a Csajkovszkij Konzervatórium hallgatója volt. 1959-ben lett a pozsonyi Nemzeti Színház szólóénekesse.

Karrierjének kezdetén, mint koloratűrszoprán el-
énekelte egyebek közt Olympiát Jacques Offenbach Hoffmann meséiből, Gildát Verdi Rigolettójából, Violetát a Traviatából. Ezekhez a szerepekhez később továbbiak társultak Wolfgang Amadeus Mozart, George Friedrich Händel, Christoph Willibald Gluck vagy Giacomo Pucci-

ni operáiból.

A kiváló előadói készségeket bizonyítják rádiófelvételei is, melyeken Ján Levoslav Bella operájában, majd George Friedrich Händel Xersésében, vagy Domenico Cimarosa A titkos házasság című operájában hallható.

Jelentős nyomott hagyott az énekesnő a koncertszínpadokon is, ahol Ludwig van Beethoven szimfonikus vokális műveiben (9. szimfónia), Händel Messiasában, Richard Strauss (Négy utolsó ének), valamint Arthur Honegger (Johanna a máglyán) műveiben szerepelt.

Városunkba csak ritkán látogatott el, de nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy meghallgathattuk csodálatos hangját, amikor az áttelepültek által máig évenként megszervezett találkozón énekelt.

Alžbeta Ondrusová – Slobodová 75 éves korában, 2008. február 27-én hunyt el. Sokan emlékeznek még rá, mint kortársukra, akivel még Pitvaroson vagy Diószegen, ahol család a főutcán, a 287 házszám alatt lakott, játszottak, vagy a kiváló szopránra, aki egész művészi életét a Szlovák Nemzeti Színházban élte le.

